

РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ І ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА КРАЇНИ

Паршина А.С., Гаврись О.О.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

На даний момент в сучасному світі склались умови, що змушують людство переглянути підходи до споживання ресурсів. Очевидною стає необхідність запровадження ефективних засобів із ресурсозбереження в тому числі із застосуванням важелів ринкової економіки та державного регулювання використання природних ресурсів. Кількість ресурсів обмежена, але при цьому спостерігається залучення у процес виробництва їх неконтрольованої кількості. Відомо, що багато видів природних ресурсів є невідтворюваними, а динаміка споживання в останні десятиріччя свідчить про те, що темпи вичерпання розвіданих запасів цих ресурсів прискорюються. Водночас ускладнюються способи видобутку первинних енергетичних ресурсів: збільшуються глибини видобутку, здійснюється перехід до промислової розробки бідніших родовищ, що веде до подорожчання цих ресурсів на світовому ринку [1].

Основними напрямками ресурсозбереження в Україні можуть бути такі: впровадження ресурсозберігаючої техніки та технології; регулярне проведення аналізу стану ресурсозбереження та ресурсоемності суб'єктів господарювання; використання вторинної сировини і відходів, зниження матеріаломісткості продукції [2]; комплексне використання різних видів ресурсів; стабілізація земельного фонду, відновлення родючості земель; ефективне регулювання лісокористування, активне лісовідновлення, підтримання продуктивності лісів; рекультивація відпрацьованих кар'єрів; збереження рекреаційних ресурсів; раціональне розміщення промислових об'єктів. Вирішення проблеми ресурсозбереження нашої країни сприятиме скороченню залежності від імпорту сировини та енергетичних ресурсів, зменшення внутрішнього та зовнішнього боргу, а також стабілізації економіки і покращення екологічної ситуації. Значних досягнень в ресурсозбереженні можна досягти, якщо ініціатива буде надходити в першу чергу від держави та матиме відповідне закріплення в законодавстві.

Можна зробити висновок що розвиток усіх напрямків ресурсозбереження має носити комплексний характер, що дозволить підвищити ефективність ведення господарства, досягти маловідходного виробничого циклу та зменшити матеріало- та енергомісткість продукції, що в свою чергу зменшить її собівартість, а значить призведе до підвищення рентабельності виробництва.

Література:

1. Кулініч О. М. Сучасні проблеми ресурсоспоживання економіки України в умовах глобальних процесів / О. М. Кулініч // Економіка та держава. – 2011. – № 8. – С. 12-14.
2. Єршова О. О. Ресурсозбереження як альтернативний спосіб господарювання на підприємствах АПК [Електронний ресурс] / О. О. Єршова. // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». – 2013. – № 4. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_4_56